

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Széchenyi-téren, a hidkaputól kimenet balra
a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.
Ara évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhastós sorért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.
A nyitólétszámú cikkek sora után 15 kr. előleges befizetése mellett a szerkesztőséghez czímzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

'K. KÖZLÖNY'

előfizetési ára:

Egészévre	12 forint.
Félévre	6 "
Évnegyedre	3 "

Az előfizetési pénzek kiadónk Stein János középútcái könyvkereskedésébe bérmentve küldendők, hol a lapok pontos szétoztásáról gondoskodva van.

Hazai borászatunk ügyében.

I

A gazdasági egylet egyik utóbbi gyűlésén a borászat érdekében egy indítványt lön elfogadva mlt. Zeyk József úrtól, melyet hazai lapjaink is közreadtak s a „Korunk“ 17-dik számában teljes szövege szerint látható. Na gyon örülök, s az országra nézve nagyon tudósoknak tartom, hogy a borászati ügy, mely nálunk annyira el van hanyagolva, melynek jobb kezelése oly kívánatos lenne, valahára érdemlegesen szönyegre került. De hogy ezen tárgyban magunkat mentől jobban tájékozhassuk, egymást felvilágosítsuk, öntapasztalásunkat egymással közölhessük, s tévedéseinkről meggyőződünk: legezelszerűbbnek látom, hogy ezen tárgy ne csak a bizottmány szobájában vitatassék meg, hanem hogy a közönség inkább értesülve legyen, a nyert tapasztalásokról legjobb volna, ha az erdélyi magyar lapok hasábjainak helyt nyitnának e tárgy megvitatására, mely vitaközásba, ha a többi nem-magyar hírlapok is belésszólnának, annyival célszerűbb volna, mert tán ebben a tárgyban, mely egész hazánkat érdekli, és semmi köze a politikával, csak egyet érthetünk.

Meg levén győződve a fenirt véleményben, csekély tapasztalásom, és még csekélyebb erőmből képest hozzászólók a fenirt tárghoz.

Mig ezt megtenném, kérdéstül kell feltennem, mi lehet az oka, hogy a Hamburgba küldött boraink megromlottak, kivéve a medgyesit, pedig még Pesten jók voltak? A medgyesi borok június 24-dikén huzattak palackokba, s még azon nap a postán el is küldettek, úgy hogy beted napra már Hamburgban is voltak, s így a tavaszi forrás után huzattak le s legegényesebben vitettek Hamburgba. Ámbar ezek sem voltak szépités által az enyv és mézga anyagoktól megtisztítva, de miután a tavaszi forrás után voltak lehuzva, így azután nem jöhettek újból is forrásba. Ellenkezőleg az erdélyi gazdasági gyűlés által küldött borok szépités nélkül januárban az ősi forrás után huzattak le palackokba, Pesten pedig májusban kóstoltattak meg, és így mind a két eljárás a tavaszi forrás előtt történt, Hamburgba pedig érkeztek júliusba, és így egy fél év eltelté után, még pedig a tavaszi forrás után, mely forrást még elősegítették a júniusi nagy meleg. Mindezekért az egész megzavarodást egyébként nem tulajdoníthatom, miután boraink elég szeszeselek, hogy egy utat kiálljanak, mint annak, hogy nem voltak szépités által az enyv, mézga és extractiv anyagoktól megmentve, s azért jöttek forrásba, melynek természetes következtése, hogy a palackokban megzavarodtak. Ez esetből is kiindulva, borogazdáink eltérhetnek azon bal hiedelemtől, hogy a szépités nem illik egy erőnyes szőlőművelőhez; ha azt akarjuk, hogy borainknak hírnevet szerezzünk a külföldön, és külkereskedési tárgygyá emeljük, úgy ne indítsunk

ki soha palackokban bort a nélkül, hogy meg ne szépitstük, mert ellenkezőleg csak ügyünknek fogunk ártani.

Hogy az erdélyi borok nem válhatnak külkereskedési cikké, négy főakadály van:

- 1) Mert jobb bort termő helyeinken kevés mértékben míveljük a szőlőket.
- 2) A közlekedés hiánya.
- 3) Rosz kezelési módunk.
- 4) Hogy minden hordó borunk különböző bo.

De lassuk rendre ezen pontokat. Igen is kevés mértékben, és még e mellett igen is roszul míveljük szőlőhegyeinket. Hogy kevés mértékben míveljük, láthatjuk abból, hogy egész Erdély a partiumot is ideértve 50,434 holdat mivel, ha holdankint évi közép számításal legfelebb 50 ide való vedret veszünk fel, úgy egész Erdélynek egy évi termése 2,522,700 veder (egy akó 5 veder 2 1/2 kupa), s így egy lélekre egy vedernél csak valamivel jut több, midőn Magyarországnak 5,004,776 hold szőlője van, melyet újra 5 vederral sokszorozva 25,238,800 vedret termel, s így 2 1/2 vedernél több jut egy lélekre. S éppen azon környékben, hol legjobb boraink teremnek, melyek külkereskedésre lennének teremve, az egész enyedi katasztrális kerületben csak is 9,625 hold szőlőt mívelnek; ily kevés borral külkereskedést nem fogunk folytatni, miután még a borfogyasztást is le kell számítani. De kevesíti természetünk a rosz mívelés, miután jobb szőlőinknek legnagyobb része a birtokosság kezeiben van, mi pedig szegénységünk következtében jobb és célszerűbb mívelést nem folytathatunk, s így szőlőink nem hogy gyarapodnának, de évről évre gyengülnek. Szőlő atyáinktól kezdve, kik tán szőlőinket plántálták, soha az óta többé ást azok nem láttak, hanem háromszor évenként szőlőinket felkarczoljuk, s ezzel azt hisszük, hogy megtettük a teendőt. Hogy pedig vegyes trágyával megtrágyázzuk, arról nem is beszélünk, s hogy e részben tehetlenségünket elpalástoljuk, rá fogjuk, hogy nemcsak nem szükséges, de borainkat azzal elrontanók, ezen kívül örökké azon fajokkal homlitjuk be, melyek legroszabbak, de bőven teremnek; szőlőink megújításáról pedig szó sincs.

Csak vegyen valaki egy ást kezébe, s vegye azon fáradságot, és sétáljon ki egy falusi szőlőbe, s azt nagyon kevés szőlő kivételével, melyhez tulajdon szőlőm éppen nem tartozik, következő állapotban fogja kapni: hogy a legtöbb szőlőfának oly törzsöke van, a melyet, ha megszáritanánk még tapló helyett is lehetne használni, ezen eltespedett gyökerek a legkeményebb palaköven hevernek, mely egy néhány hüvelyknyi mélységre majd mindenütt szőlőinkben feltalálható, s ily mívelés mellett mégis termést kívánunk.

Mi a második pontot illeti, e már nem tőlünk függvén, csakis röviden annyiban említem meg, hogy rosz utaink miatt a szállítás oly drága, hogy egy veder bornak szállítása egy forma egy véka búzának vitelével.

A harmadik ponthoz be kell vallanunk, hogy ehez teljességgel nem értünk, de e nem is csuda, mert nem hogy boraink lennének vegyontva, de igazában egy sincs, s így nem ismervén micsoda részekből állanak azok, azért azoknak hiányait vagy betegségeit sem tudhatjuk, mivel lehet pótolni vagy gyógyítani.

Egész kezeléstünk miben áll? Eljövén Gál napja, akár érettek szőlőgerezdeink akár nem, elkezdjük a szüretelést, természetesen az éretet az éretlennel, a fehért a feketével, a penészeszt az éppel egybeszűrjük, s a hordóban egy néhány veder üreget hagyva behelyeztetjük pincénkbe, melyeknek egy része oly

rosz, hogy nyáiban szinte megfő a bor benők, telben pedig megfagy. Egyedüli módoratorunk a szalma, melylyel nyáiban és telben pince ablakainkat bedugdosztuk. Midőn gondoljuk, hogy boraink kifőttek magukat, megtöljük, és január- vagy februárig nyugodni engedjük, ekkor elé vesszük szüret óta meg nem szellőztetett hordóinkat, s itt már nagyon eltérünk egymástól, s nem akarunk a közép uton maradni, mert vagy a legrégebb szokás szerint egy fél rud kénkőves pántot egy megörbített drótra felakasztva, semmit alája nem tartva, a hordóba elégettünk, vagy újabb kor emberei akarván lenni, a legtisztább borszesz helyett seprő-pálínkat vesszünk elé, s ezzel a borra átruházzuk a seprő-pálínkaak kelemetlen szagját és ízt; a harmadik rész éppen semmivel sem égeti ki hordóit, melyeknek repedéseibe penész és eczetesedés formálódván, ki nem égetve semmivel, s így a penészt és eczetesedést meg nem ölvén, ezeknek kelemetlen ízeit maga a bor is magába veszi, így elkészülve hozzáfogunk a lehozához, ezt megtevéen, többé borainkhoz nem nyulunk, legfenebb a következendő télen még egyszer lehuzzuk, de e már a ritkaságok közé tartozik, de annál többet lopózzuk, és hiányát a csapon levő attól merőben különböző borral töltjük fel, s mindezek után azt kívánjuk, hogy általában jó boraink legyenek; s valóban csoda, erdélyi borainknak elvitáztatlan érdeme, hogy ily kezelés mellett oly sok jó boraink vannak.

A negyedik pont is részint abból származik, de másfelől a kénytelenségéből is, mert nem levén külkereskedésünk, minden szőlősgazdának abba kellett igyekezni, hogy a külön vidékeken kedvelt borai legyenek, mert Kolozsvár vidéke vékony, tisztá, világos, de mégis erős bort igényel, míg Vásárhely környéke sötétebbet és erősebbet. Erre egy példát vagyok bátor felhozni, a jelen év farsangján M.-Vásárhelyre egy kis küküllői birtokostól, egy teremérlő megvett nagyon jó erős somszőlő bort, de nagyon világost, úgy hogy színe a fehér színbe ment át. Első bálban majd semmi bor sem fogyott el, mire az étterem bérőle égetett nádmézzel úgy helyre hozta, hogy kevés idő alatt 60 veder bor elfogyott; a székelyföld már a gránát színbe átmenő tiszta erős bort kíván, ha a szászok között olesó árban világos bort kap, így is elveszi, mert színét majd megadja az égetett nádméz, *) erejét pedig a szesz. Ezeknek következtében, ha csak olyan szőlőhegyünk is van, hogy három hordó bor terem meg, úgy alját, közepét és tetejét külön-külön szüreteljük is kezeljük.

Már, pedig ha borainkat külkereskedésre akarjuk elkészíteni, úgy minden igyekeztünk abba kell hogy központosuljon, hogy mentől nagyobb mértékben jó, de egyszersmind egyforma bort állítsunk elő. Mert ha jelen állapotunk szerint egy kiállításra bort küldünk, s azt egy külföldi kereskedő megszereti, úgy az árán kívül legelső kérdése leszen, hogy hány veder van ebből eladó, erre jó lelkiismerettel egyebet nem felelhetünk, hanem csak annyit, hogy éppen ilyen annyi van, a mekkora a hordónk, de szinte ilyen van újra egy hordóban, s így tovább míg az abból való termésünket elcsúszmítjuk. Ha már egy külkereskedő megtudja, hogy az általa megszeretett borból csakis 10 vagy 30 akónk van, úgy minden bizonyára hozzá nem szól, mert a mennyiség meg nem érdemli a megvételt.

Ezért nagy hiba azon divatba jött új szokás, ha külön is választva, hét nyolczféle különböző szőlő nemet szaporítunk; ezen di-

*) És veszélyes mezei mákvirág.

vatnak megvalloim magam is követője vagyok, de azért még sem helyesélhetem. Mert meggyőződésom szerint minden gazdának számot kell magával vetni azelőtt, hogy szőlője rendezéséhez hozzá fog, hogy mi célja: sokat vagy jót termesztetni, s ha nemcsak passioja kielégítésére mivel szőlőt, úgy azt is megfontolni, mibe van jelenben vagy jövőben több haszna? s így nagyott hibázna azon plántáló, ki sokat akar termesztetni, semmi tekintettel jóságára, oly szőlő nemeket választana, melyek jók, de keveset adnak, úgy ellenkezőleg nagyot hibázna, ki különös jó bort akar előállítani, s mégis szőlőhegyeit vékonyhaju, fejt vagy tökszőlővel ültetett be.

Nálunk egy szőlőhegy, mely 10 hold, hanem is a legnagyobbak közé számítható, de mégis nagyinak mondhatjuk; már most, ha ezen szőlőt rislinggel, traminerrel, silvanerrel, muskotáj-fajtákkal, oportoval, kadarkával, bakatorral, somszőlővel ültetjük be, úgy egyféle fajtára nem fog egy hold jutni; ezeket mind külön a legnagyobb gonddal kezelve, mi lesz a végeredmény, hogy önmagunk s barátaink számára legjobb boraink lesznek, de miután belbecsük után a belforgalomra igen drágák, külkereskedésre egy-egy félből igen kevés lesz, úgy nem marad egyéb hátra, hanem azon árban eladni mint a közönséges jó bort, vagy pedig rendre házunknál elkölteni; ezért egy nagy áldozatba sok időbe került, szőlőrendezéshez nincs miért hozzáfogni.

A sok nemű szőlőültetést nemcsak fűdösnek tartom, de az ország legnagyobb közönetét érdemlik azok, kik anyagi állásuknál fogva megtehetik azon áldozatot, hogy mi, kiknek Isten nem adott módot reá, töltik tanulhatunk s tapasztalást szerezvén, szőlőinket a szerint rendezhetjük. Helyeslem, s azt vélem, hogy a gazdasági egyesületeknek egyik főfeladatjuk a lenne, ha finansziális állapotjuk megengedné, hogy többféle szőlőfajtákat ültessenek, vagy must korában többféle fajtának mustját vegyék egybe, de ezt nemcsak azért, hogy azokat külön kezeljék, ezt sem mulasztva el, hanem hogy tapasztalatokat tegyenek, a különböző fajokból szűrt mustokat mily arányban kellenék egybelegyíteni, hogy a miből egyik hiányt szenved, a másik kipótolhassa, hogy oly bor legyen belőle, mely minden igénynek megfeleljen.

Ez tán sokak előtt feltűnne, s még tán neveltségesnek fog feltűnni, de ha tapasztalásból indulunk ki, úgy ellenkezőleg fog állani a dolog; mert ha csak egy néhány fajtára is vetünk tekintet, úgy állításom be fog bizonyulni, például: a vékony haju szőlő sok és kellemes bort ad, de gyengét, s így, mivel kell hogy elegyítsük? felelet: somszőlővel, mely erőt, kövérről, mely édeséget adjon, és járdoványnyal, mely azon kívül, hogy jó bort ad, ritkán szokott csalni. Minden tiszteletet a rislingnek megadva, még sem tagadhatjuk, hogy borában egy bizonyos neme van a soványságnak, s nem elég erős; az egyiket mérsékelni, a másikat potenciozni lehetne a nélkül, hogy a risling páratlan zamattját feláldoznók, ha traminialt elegyitenők, mely édeséget és erőt kölcsönözne neki. A kövér szőlő bora egyik legjobb hazai boraink közé tartozik, de nem levén állandó, sokkal vagy járdoványnyal kell elegyíteni. A kadarka késői szőlő, s hogy ezen hiányt pótoljuk, oportoval vegyessen szűrjük. S nem lehetne a mindenben kintő bakatornak is egy társ szőlőt kapni, mely a bakator borban azon anyagot, mely mellégést és szomjúságot szokott előállítani, paralizálja. Hogy ezen elegyítések nem károsak, hanem szükségesek, majd minden boros gazda tudja, de nem hiszem, hogy egész Erdélyben valaki legyen, ki tudná,

hogy mily arányban kell ezen egybevegyítésnek megtörténni, hogy reményt, sükkert állítson elé; azért volna ohajtandó ily próbákat tenni, melyeknek sikerülése után ültethetné a gazda egész bizonyossággal szőlőjét.

Igen is tudom, hogy az éghajlat vagy a szőlők fekvése, valamint a talaj nagy különbséget szokott előhozni, de annyit felteszek minden gazdáról, hogy a próbák után is azon fajokat fogja szaporítani, a melyek az ő környékében leginkább tenyészíthetők, melyre mindenesetre a legnagyobb ügyelettel kell lenni. Nemcsak egymástól távol fekvő klíma, és talaj változás teszen a legnagyobb különbséget a bor jószágában; hanem egymáshoz közel fekvő helyeken és hegyeken is a legfeltűnőbb különbség van, mint például: Burgundia, Champagne és Bordeaux környékén, hol két hegy vagy hely között termett bor jószágában 50% is a különbség; de tudjuk azt is, hogy a Rajna mellett mily jól diszlik a risling, és épp annyira ki nem elégítette a tőle nem távol fekvő Mosel völgyét; de öntapaszталásból is tudjuk, hogy itt Erdélynek némely helyein a bakator jól és bőven terem, más helyeken ellenkezőleg. Ezért minden gazda a legnagyobb tapintattal kezdjen szőlője betelepítéséhez.

H. H.

Intézkedés az inségesek ügyében.

Erdélyben tartózkodó magyarországi szülők köd hazánkfiai további érdeke kívánja, hogy azon nagy közönség, mely Erdély tetejében, inséges véreink iránt folyvást oly nemes érdekeltiséget tanúsít, voltaképpen megismerhesse egyfelől azon intézkedést, mely az illetékes főhatóság — a magyar kir. helytartó tanács — részéről, az érdekelt szülők köd haza vonulása iránt kezelt; s másfelől azon rendelkezést, melyet a központi kormány-bizottság, a magyar kir. helytartó tanács amaz intézkedésének sikerére tőn.

Az e czélból kelt, s az erdélyi törvényhatóságokhoz már kiküldött körlevél tehát, minden illetéknek, jelesen a szülők köd szíves befogadónak kellő tájékoztatás végett, és hogy az abban a tisztathatóságok utasítására szolgálólag megírt eljárás módja is, — netalán eltérések figyelemmel kísérlhetése érdekében, tudomásukra lehessen, — maga teljességében itt következik:

503. i. h. k. b.

A nagyméltóságu magyar királyi helytartó tanács, az ezen nagyfejedelemségben tartózkodó magyarországi szülők ködök elhelyezése s ellátása felől vele közölt adatokért, folyó martius 2-dikáról 17,414 sz. alatt kelt átiratában közölnétét fejezve ki, ez ötletről, ezen központi kormánybizottságot egyszersmind értesíté, miként a testvér-hazabeli inség elhárítására czélzó intézkedések most már mind életbe levén léptetve, az inséges vidékek közséi oly állapotba helyezvők, hogy saját szegényeik ügyét pontosan kezelhetik, azokat elláthatják annyival inkább, mert az inség szempontjából engedélyezett számos és nagymértvű pénzes közmunkák, az idő enyhültével, most már mindenütt folytathatók s a munkaképeseknek kereset nyújthatók.

Ezen körülményhez képest, közreműködését szorgalmazván a nagyméltóságu magyar királyi helytartó tanács e központi kormánybizottságnak az iránt, hogy az Erdélyben tartózkodó magyarországi szülők ködök, mennyire az idő engedi jelen martius hónap végével, vagy april elején hazamenetelre bírassanak.

Ezen nagyfejedelemség valamennyi illető közigazgatási tisztathatóságai ezenel hivatalosan felhatalnak, hogy a hatóság területen akár elhelyezze tartózkodó, akár áttutatóban levő magyarországi szülők ködöket, a szomszéd és testvér-haza országok főkörmányszékének előbb irt kívánata felől, tisztí közegei, jelesen a tartózkodási helyül szolgáló községek helyi előjárásai útján értesített, ezt azonban kényszerítésre mutatható bármilyen jelenségre, sőt kifejezés nélkül eszközöltetni ne terheltesse; a szülők ködök kellő öntájkékozhatása végett, a kérdéses értesítés alkalmával csakugyan világosan kifejeztetvén, hogy a következő april hónap 15-dikével mindazon segély, mely számukra akár az illető fiókbirozságok útján, akár a helységek előjárásai közbejöttével juttatott, végepp megszűnik, s hogy a továbbra is benn maradni szándékozók, önfentartásukat vagy magánosok szolgálataiba lépve, vagy kézi munkával fogják azon tul eszközöltetni; könnyoradományokból tengerdésre többé nem szorítkozhatnak.

Végül a nagyméltóságu magyar királyi helytartó tanácsnak, érintett átiratában kifejezett amaz óhaját, hogy a hazatérő szülők

ködök utralalában részesíttessenek, a központi kormánybizottság teljesítheti melegen kívánván; hivatalos szívesseggel hívja fel a t. sz. tisztathatóságokat, hogy ennek eszközölhetésére, egyetértve a több törvény- és helyhatóságban szervezett, s nem egyszer igen czélsszerű szolgálatokat tett fiókbirozságokkal közreműködni, s ilyképp az Erdélyben menhelyt keresett inséges hazánkfiai irányában egy végső, az eddigi részvétet kiegészítő szívesseget tanúsítani ne terheltesse.

Az inségügyi központi kormánybizottságnak Kolozsvárt, martius hó 11-kén 1864-ben tartott üléséből.

Konstantinápoly, febr. 24.
(Folytatása és vége.)

És mennyi költség és fény van a szultáni udvar azon részében, a bová tilos a bémenele? Egyik udvari fotográf mondá, hogy a szultán háremjében levő nők kivált szépségek, hasonlítai sem lehet a görög szépségekhez, és azon sok szép nők szultánilag való fényben vannak ellátva lakásaik, öltözeteik és a körülöttük teendő szolgálathoz — és kérdés valjón boldognak érzi-e magát azon lény, a kit a föld mindenféle gyönyörrelvezeteli túlságosan elárasztanak? A tulon túl sok élvezetek nehéz nyűgként láncolják le a szellem felemelkedését. Volna-e bátorasága megmondani akár melyik közelében levőnek egy ily halandó földi istennek, azt a mi tetteiben helyesb is lehetne, sőt aligha így nem hangzik, tanácsadások: nagyon heyesen, búlesen cselekszel uram, szükséges ezen tetteid reád nézve, az uram uedek nagyon jót teszen s több hasonlót A ki merész volna megmondani a vaót, az oly lény nem közelíthet azon elszigetelt magos polozhoz, s ha mégis mind ezeken és sok más nehézk körül mélyeken felül tullelmednek, akkor az egy bámulatos önmagából kifejlő erőt és okosságot bizonyítana. A mostani szultán eddigelő is már sok tetteiben tullelmedekit ez előtte volt uralkodók, de egy emberi erőt felülmúló tenni való is van itt s midőn ennyire el vagyunk foglaltva a nagy urai állásokkal, lépünk be az első rangú nőhöz, p. o. valamelyik volt szultán férj mellett levő leányához, a kit Európában berezegnének, itt pedig szultánának neveznek. Egy ilyen udvarban, a szerezsen szolgálkon kívül, nökből álló hivatalnoknak vannak küön-tüln elfoglalások; egyik a napontai költségvetel, más k a szultána öltözetei, külön a főzetés felügyelője, ny a kávé és csemegék, külön a fejrénemti rendben tartása, egy szóval hét ilyen hivatalnokn van, a kiknek ismét rabnok vannak rendelkezéseik alatt; midőn egy európai idegen nő be akar menni a szultánához. p. o. egy francia nyelvű tanító nő, a kit hívtak oda, ezen hivatalnoknak so k a bejárások után jó hosszason várokozattják, végre csakugyan bejut, de előbb megtanítják, hogy kell belépni, és a szultána köntöse alsó szélit vagy éppen a bugyigóját megcsókolni; a szultánát effendimennek szólítani, a mely annyit teszen urnőm. Ezen urnők elzárkózottságok és vallási tilalmaknál fogva hátraállanak a nagy világról való tudásokban. A csillogás, mint a gyerekeket kell hogy kielégítse őket és ezen hiábavalóságnak ok szegények rabjai, csak hogy mind erről nekiok fogamuk sines.

Ebédjeiknél, ha európai nő is ül asztalokhoz, akkor kést és villát is tesznek a terükre. Jobb vál ura egy kisdend kendőt vetnek, mely az asztalneművel egyforma szövött, ezen kendő vállokról feloldalvást bétérti evés alatt öltözeteiket; tányérjaik mellett balkezfel egy gyolesből készült keskenőre teszik balkezeiket, és ezen kéznek több dolga nincs az asztal, ülésnél, csak midőn iszik az urnő, azon gyoles keskenővel megörölni saját. Jobbkézfel van kenyér szlet, abból jobbkézével csip egy kis falatnyit és azon csipet kenyeret fogja meg kisdend ujjaiával a szájába teendő falatot, oly csinos betanult modorról, hogy ujját vagy száját az evés után nem kell megtörölnie, és a ki nem tud így enni, azon lény szerintök miveletlen. Ételeik sokféle, alig esznek egyikből egy falatot, azt már viszik el és mást hoznak. Ezen nép inkább kávéval és csemegékkel él mint étellel, valóban ezen éghajlat alatt helyesebb az egészre nézve keveset enni. A magyar földön megszokott kövér és izletes eledelék itt betegséget okoznának; nem bírja megemészteni a gyomor ugy, mint a hideg éghajlat a'att az eledelt és pedig kepzeli lehet az itt való hideget abból, hogy ezen év nagy telén az itteni lakosok békétlenül panaszkodtak, hogy be nagy tél, milyen szörnyű hideg van! mert vagy három hétig lehetett a város némely részén havat látni és éjszaka a kúthagyott víz megjégzett; azonban a hidegre kitétt alma nem fagyott meg, ezen egész idő alatt oly épen maradt, mintha picezében lett volna. Ez ökből nincsenek kementek a török házakban, hanem nagy értékű mangalok, a mely körül szivarozva időznek; mert a török nő egyforma mértékben üzi a szivarozást a férfiakkal.

A török nők nem táncolnak, azt ok lealázó ténynek tartják, azzal őket pénzen fizetett egyének mulattatják. A szultánával s hasonló magos helyeken táncmesterek által beantott balerák vannak, a kik tánczaikkal mulattatják őket.

Végezzük be ezen leirtakat egy pár koncerti előadással, a mely hogy tekintélyesebb legyen, szokásban van itt arra angol, orosz, vagy francia követségi termet kikérni. A m. év végén jött ide egy budai születésű magyar, Jori Antal nevezetű, a kit a művészet érdeke Olaszországba vonzott, ott családost ember lett és már harmincz éve mult el, hogy ott lakik. Ezen hazánkfia először az angol követség termében működött. Ezen követségi lakás Pérának egyik magasabb helyén van, min'egy keretet vár magos erős köfállal körül bévónva, ezen kerítés kapuján belépve a külső udvaron a kapun belül a kapus, és még más hivatal színezetű örlakások vannak, hátrább kert és imaház van, és ezen tágas terület közepében a követségi palota egy négy szeg'ett magos épület, melynek közlül még egy udvara van, fehér és fekete márvány táblákból ostábla koczázás formán kirakva, ezen udvar a fal mellett mind a négy szeglet narancsfákkal körül rakva díszelt; több folyosók márvány oszlopokkal, és több rendű az építetbe felvivő lépcsőzetek közlül formaruhás szolgálte ki a nagy teremhez vezető fehér márvány lépcsőt, melyen az értékes szőnyeg fényes rész pontokkal van lezserítva; ezen lépcső ismét egy márvány oszlopos folyosóra vezetett, mely oszlopok közlül narancsfák kellemeztettek levegőjét és kinézését a világos és nagyszerű folyosónak. A nagy terem kétféle nyíló ajtaját két formaruhás szolgálta tárt ki a bemenő előtt. Ezen nagy terem csillárai és értékes lámpái, s még a drága kelmével bevont fala is a teremnek még egy felső átlászó fehér borítékkal be voltak vonva, csak a falból félgnyire kilátszó aranyozott márvány oszlopok és az angol királyné képe életnagyságba festve le, királyi pálczával kezében voltak szabadon bagyva Midőn a publicum begyűlt, akkor megnyílt egy oldal tereméből való ajtó és azon belépet az austriai követ, karján Ladi Bulver az angol követ neje több urak kíséretében, kellemel közzöve a publikum felé s azonnal elkezdődött a koncert, az operai személyzetl két elsőb rangú olasz színész és színésznő éneklésével, ugy csak egyedül ábrándokat játszott a művész, a kinek művésztetere mi magyarok büszkéek voltunk, a Ladi is méltányolta; szünet alatt felkelve üléséből, a művészhez lépve kezét nyújtá, meglegedését fejezte ki.

A második koncert az orosz követség nagy termében volt, a hol a művész énekesek és még e y fuvolás ismét az előbbi koncerthez hasonlóan tñtették ki magukat. Csak a tulajdonosok által szokott jégáldogán volt fogadva a publicum.

Ezen napokban Stambulban kutatás a'kalmával még az özönvíz előtt élt nagy állat kövévált csontjaira találtak.

A „Le courrier D'orient“ egy izraelita hírlapból e következőket írja: Midőn az angolok az utóbbi időben csatározottak a chinaikkal, akkor az angolok többfelé örköt állítottak ki, figyelve a chinaiakra, s azon örk között egy három ágyus ladikkal egy izraelita hadnagyot egy folyóra rendelték. A hadnagy a folyón felment vizsgálódva mintegy harmincz tengeri mértőföldnyi m szesegere, és sehol senkit se látva visszatért. Am de öt letlák az ottani lakosok, s midőn ladikkal visszafért, kétfelől a folyó partja ember tömegekkel volt borítva, a kik kövekkel hajgálták a ladikot. A hadnagy először csak löporral ágyuztatott közéjük, a parton levő néptömeg nem ijedt meg, sőt még nagyobb ingerltséggel hajgálták a ladikot, és akkor a hadnagy is golyóval töltött ágyúval lövetett rájuk, melyre elvonultak a partról és egy ladikba jött közlülk a hadnagy ladikját megtámadva. A hadnagy legyőzve azt, azon ladik vezére fogoly lett; a mikor is a fogoly kiabálni kezdett a parton levőkhöz izraelita nyelvén, melyet hallván és megértvő, a hadnagy kérdezi: Hogy hát ti izraeliták vagytok, én is a ti nemzetetekből való vagyok. Azonnal beke a'lt be köztülk, bevették a hadnagyot az ok lakó városokba, a mely egy millió számú népnek lakó helye, két sinagógájuk van, és minden szokásaik s vallási rendszerök ugyan az, a mely az Európában lakó izraelitáké, de nem engedi a törvényük azon városból más helyre vonulniok, sem pedig más idegen nemzetbelit nem engednek városokban megtelepedni. A világ fenállása idejét a mi időszámításunknál több ezer évekel megtudják bizonyítani oklevelekkel; ezen város népesége egy milliónál többre számíttatik.

Időnk gyönyörű tavaszi már három hét óta, semmi eső.

A schleswig-holsteini ügynek európai kérdésé válása nagy szeptet tñtött az itteni kereskedőség jövődjébe.

XIX. Közlemény *).

Az erdélyi muzeumegylet pénztárába, ezen folyó 1864-dik évi januárus 10-ól ugyan folyó évi martius 8-ig befizetett összegekről:

A) Urbéri papirban: Baró Györfy Pál, b Györfy Pálné és b. Györfy Agnes, mindenik 100 frtot, és így összesen 300 frt. Ezen 300 frt urbéri papirt befizetvén, az ezen összegről beadva volt „Magán kötelezvény“ kiadatott.

B) Részvényt fizettek:

a) Id. Balázs József Kolozsvárról 5 frtal= 1861-re.

b) Az 1862-dik évre: Kovács Domokos, Szász Domokos.

c) Az 1861-, 1862-dik évre: Simonfy Samu.

d) Az 1861-, 62-, 63-ra egyszerre: Vajasdi Nagy Sándor, Benkő László, Gaál Zsigmond, Gyulai Lajosné született Bora Károlyina, Dr. Fischer Lajos.

e) Az 1862-, 63-ra egyszerre: Erődi Mihályné, közőpső gr. Bethlen Sándor, Szige-thi József, Lengyel Károly évenkénti 5 frtal, Vargyas közséje pedig évenkénti 10 frtal.

f) Az 1862-, 63-, 64-dik évre: tanár Nagy Lajos.

g) Az 1863-dik évre: Antalfy Gábor, Horváth Ákos, Ujfalvi Sándor, Scholez Antal, Dorgó Gábor, Szőkefalvi Nagy Sándor, Theil Antal, Böhm Mihály, Váradó Móricz, Horváth Samu, Berényi Lipót, Rácz Gyula, Báthi Károly, Benkőné Magyar Julia, Beresei Lajosné, Berényi Manó, Csütőrd Ferencné, Donogán Gergely, Fésűs Menyhért, Gábor József, Háromy Pálné, Haracek József, Hoszszu László, id. Jeszenszky János, Kerekes József, Ketney Mihály, Keceli Imre, Lanszky István, Lengyel Endre, Lévai Mihály, Lugossy Ferencz, Marosfy Jakabné, n-bányai kaszinó, Novák Imre, Részler György, Richter György, id. Szabó Lajos, Smoczer Ignác, Szatmáriné Berényi Róza, Szendi Jánosné, Stancsek Geiza, Sándor Elek, Turman Antal, K Molnár József, Petri Ádám, Zatureszky László, Bodó Dávid, Kohn Sándor.

h) Az 1863-, 1864-re: Máthé Péterné, Sándor József, id. gr. Bethlen János, Gothárd József, Varga Lajos.

i) Az 1863-, 64- és 65-re évre egyszerre: Knöpfler Károly.

k) Az 1864-dik évre: Dr. Kolozsvári János, Dr. Meiszner János, Pálffy Antal, Botár Ferencz, Kiss Lajos, Bántó Sámuel, gr. Peja-chevich Márkné, Mikó Sámuel, Palczar Károly, Berzay Elek, Csapár Benedek, Cserkúti József, Horváth Ferencz, Nagy Márton, Teremi László, Való József, Stüger Béla, Való Mihály, Sárkány Ferencz, Sári László, Tompa Lajos, mérnök Kovács Sándor, gr. Lázár József, Szentmiklósy Béla, Szentkirályi Zsigmondné, Hoffman A. Frendl Ferencz, Pap Áron, id. Pataki Dániel, Pataki Ferencz, Kosztin Tamás, Széles Farkas, Kovási Károly, id. Voith Jakab, közőpső Voith Jakab, ifj. Voith Jakab, Voith János, Kiss Sámuel, Flott Ede, Bereghszázi Ferencz, öz. b. Bánffy Ferencz, Fináli Adolf, b. Pataki Louise, Végh József, Széless Dénesz, Pálffy Sámuel, Veress József, Gelei Gyula, László József, Kohn Sándor.

C) Alapítvány utáni kamatot fizettek:

aa) Gajzágó Antal 100 frt tőke után 1864-re 5 frtot.

bb) Barnsó Demeter 100 frt tőke után 1864-re 5 frtot.

cc) Baró Kemény Ferencz 500 frt tőke után 1861—1862-re 52 frt 50 krt.

dd) Betegh Kelemen 200 frt tőke után 1863-ra 10 frt.

ee) Tisza László 500 frt tőke után 1863-ra 25 frt.

ff) Torma Ferencz 100 frt tőke után 1863-ra 5 frt.

gg) Miksa István 100 frt tőke után 1861-, 62-, 63-ra 15 frt.

hh) Gyertyánfy János 100 frt tőke után 1861-, 62-, 63-ra 18 frt.

ii) Dániel Gábor 100 frt tőke után 1862-re 6 frt.

kk) Keuderesi Farkas, Puj Elek, Puj Elek, Puj Zsigmond és Irma, b. Vécsey József mindenik külön külön 100 frt tőke után az 1861-, 62- és 63-dik évre.

ll) Bántó János 50 frt tőke után 1861-re 2 frt 50 krt.

mm) Torma István 50 frt tőke után 1863-ra 2 frt 50 krt.

nn) Gr. Bethlen József és László 1500 frt alapítványa után, a szelvényekért bekapunk 1863-nak második feléről 36 frt 62 1/2 krt.

Nagyon kevés ezen összeg, mi a megjelölt idő alatt befolyt a pénztárba; mert a mint a

* Az előbbi közlemények láthatók: a „K. Közlöny“ 1860-dik évi 14., 17., 77., 79., 80., 81., 93.; az 1861. diki 83., 130., az 1862-diki 29., 94., 109., 122. 161. és az 1863-dik 6., 24., 47., 83., 138., és az 1864-dik évi 5. számaiban; valamint a „Korunk“ 1861-dik évi 116. és következő, az 1862-dik évi 30., 74., 92., 104., 123., 158., az 1863-dik évi 4., 20., 43., 85., 136., 136., és az 1864-dik évi 10. számaiban. B. V.

közgyűlési jelentésekből látni lehetett: ezekre megyen a hátralekötött összeg? Következésképp teljesen hittem, hogy a folyó évi január 10-ől hirteligen közölt felkérésnek következtében, legalább a „Közgyűlésig” nagy része be fog fizetett, de fájdalom! hittemben csalókoztam!

A folyó évi február 15- és 16-án tartott közgyűlés, látván a borzasztó sok hátralekötött, kemény és kellő határozatot hozott azoknak behajtására, mely határozatot az illetők ha el nem olvasták volna: méltóztassanak a „Korunk” folyó évi 25. és a „Kol. Közlöny” 26-dik számaiban megolvasni, és magokat előre megmenteni a nyilvános kellemeletlenségtől. Kolozsvárt, martius 8-án 1864.

Bányai Vitális,
muz. egyleti pénztárnok.

Sajtohibák kiigazítás, s egy kis felvilágosítás.

A „Kolozsvári Közlöny” folyó évi 24. 25. számaiban közölve lévén a „Mazennyeleti pénztárnoki jelentés” a 25-dik számbeli első lapnak harmadik hasábjában levő „főrovatozat” zárónala alatt ez áll:

„Ezen külön-külön összesített összegeknek” fősszege: **190,290 ft 16 kr.**

Es ez helyesen is van. Minthogy azonban „tájékoztató” nélkül nem mindenki tudja kiszámítani, a zárónal felett levő, de hibából, egy sorba tett külön-külön részletekből a főösszeget: ez okból a következő „kiigazítás” és felvilágosítás szolgáljon „tájékoztató”-ul ugyan is:

1) Mivel az „aranypénz” az 1862-dik évi közgyűlés határozata értelmében, az egyleti pénztárban egészen „elkülönítve” kezeltek; tehát sem a „kötvénybeni 200 darab — sem a természetbeni 20 darab arany — nincs bele olvasztva az elől megjelölt „főösszegetbe”, hanem az együtt 220 darab aranyot tevő összeg, mint valószínűs aranypénz, külön számítandó.

2) Az elől jelelt „főösszegebeli 190,290 ft 16 1/8 kr” a következő külön összegekből áll:

a) „Államkölcsönben” levő 200 ezüst ft vagy	210 o. ft — kr
b) Urbéri kötvényben levő 12,100 ezüst ft vagy	12,705 „ ft — kr
c) Kölcsön adott pénzülti kötvényben 149,650 „ ft — kr	
d) Magán kötvénybeni alapítványban	27,129 „ ft 51 kr
e) Késpénzben	595 „ ft 65 1/8 kr

Ezen öt tétel alatti fősszege . . . **190,290 o. ft 16 1/8 kr**

A lehető félreértés kiküldése, s a szükséges felvilágosítás megadása tekintetéből

közi
Bányai Vitális,
muz. egyleti pénztárnok
Kolozsvárt, mártius 8-án 1864.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Elfogatások Pesten. A hivatalos „Sürgöny”, a lap elején cikket közöl a pesti elfogatásokról. „Kütfőn” szerint — írja többi közt a „Sürgöny” — már hosszabb idő óta léteznek adatok arra, hogy vétkes szándékos forralattak; de a kormány ezeknek már csak azért sem tulajdonított legkisebb súlyt sem, mert a jogos kíváncsnak az országgyűlés törvényes terén annak idejében teljes nyilatkozhatási jogosultsága nyitva áll stb. Legújában azonban sajnosan kelle tapasztalni, hogy akadtak magyar emberek a művelt osztályból, oly emberek, kiket legkegyelmesebb Urunk királyunk csak nem régen szabadsággal, vagyunk visszaadásával legmélőbb halára kötelezett, kik felhasználtni engedték magukat bűnös törekvések elősegítésére. Becsapószett fegyverek, proclamatik, s a loyális és békés polgárok terrorizálására célzó fenyegető levelek lefoglása minden kétséget eloszlat, s ekkor tovább nem lehet halasztani azon rendszabályok fogantatását, melyet a békés és rendszerű polgárok a kormánytól a személy- s vagyonbiztonság védelmére jogosan követelnek; s melyeket a közbéke megzavarására célzó kísérletek meghusztalása a kormánynak eszközésbe venni, ugy alattvalói, mint önmaga iránti első kötelessége.

Ezen megdöbbentő elfogatásokról a „Wanderer” pesti levelezője mart. 16-ól ezt írja: A hangulat, mely a múlt vasárnapi utcai zavar miatt megzavarodott, több ismeretes egyénnek a múlt éjjel és ma reggel történt elfogatása miatt 19-kén nyomasztó lt. Rézint vendéglőkben, részint magánlakokban a katonai hatóság több egyént elfogott és a Károly kaszárnyába vitte, hol a pest-budai katonai törvényszék székelt. Az elfogottak száma négyre különbözött hírek szárnyalnak, némelyek szerint 18-ra is megy az elfogott személyek száma. Tény az, hogy eddig követ-

kező ismeretes férfiak fogattak el: Almási Pál, gazdag földbirtokos, 1848-ban a követek hazának elnöke. A világiosi katastropha után külföldre menekült, honnan nem régen egy amnestia következtében tért hazájába. Elfogatása nagy megindulást okoz, minthogy a politikától éppen tartózkodólag viselte magát. Ma reggel 6 órakor fogták el egy itteni vendéglőben s több katonai kísérettel a Károly kaszárnyába. Abban az időben tartóztatták le Nedecky Istvánt, egy ifjú, Deák Ferencz-czel ságorságban levő embert, ki történetesen itt tartózkodott. Politikai tevékenységéről itt semmit se tudnak. Inkább ismeretes a szintén elfogott Beniczky Lajos, ki követ volt 1861-ben. B. 1848- és 1849-ben egy kitűnő guerrilla csapatnak vezére volt, miért is több évre el volt ítélve várfogságra. Megkegyelmeztetése után Pest közelében lakott. Továbbá elfogattak Clementis Gábor, előbb cs. kir. tiszt, azután honvédezés, most a Phönix társulat hivatalnok; Sebes Emil, ki szintén előbb a cs. seregben, azután pedig a honvédeknek szolgált, s most tulajdonosa egy könyvkereskedésnek; egy bizonyos Legat, volt honvéd tiszt; Szelestei László, író, volt követ; és végre Gáspár L. ügyvéd. Jótállás nélkül megemlítem még azokat, kiknek elfogatását hírlak. Ilyen Csengeri Mór, a „Magyar Izraelita” tulajdonosa és Rácz Károly egy magán tanító. Még csak hozzávetni sem lehet az elfogatások okához, mindazáltal a nézetek oda összpontosultak, hogy ez eljárás kapcsolatban van egy Bécsben folyó hó 13-dikán elfogott magyar nemes elfogatásával, kit az itteni katonai törvényszék eleibe állítottak, s kinél állítólag találtak egy jegyzéket, melynek az itt elfogottak neveit kell tartalmaznia. Megemlítendő, hogy a nevezettek közül egyik már régen levelet kapott Turinból, de a melyekről értesítette a rendőrséget. Mától fogva a közönségnek a Károly kaszárnyán átjárni tilos. Ezen elfogatásról általában ekkor a „P. Napló” hallgat.

— A kolozsvári kisegítő pénztárgyűlés f. hó 29-én d. u. 3 órakor a városház nagytermében tartandó közgyűlésre az egylet részvényesei ezennel meghívattak. Kolozsvárt, mart. 21-én 1864. Az igazgatóság.

— Az erdélyi vaspálya állásáról Maager Károly által tett jelentés meghallgatása után. E czim alatt a „Kronstädter Ztg.” holmi badar cikkeket közölt utóbbi számaiban, mire a brassói vaspályai ügyi comitő elnöke Greising ur és jegyzője Wächter ur ugyanazon lapban nyilatkozatot adtak ki hivatalos alakban, nehegy valaki elhiggye, hogy e minden megjegyzés nélkül kiadott cikkek a brassói közvéleményből folynak, mert „a brassói vasutügyi comitő at van hatva azon meggyőződéstől, hogy csak egy Erdélyt diagonal vonalban átmetsző nagy-várad-kolozsvár-küküllővölgy-brassó-bodza vaspálya felel meg egy valóban erdélyi vaspálya feltételeinek, s minden más, bárminemű tervezet hazánk s főleg Brassó érdekei ellen irányul. Maager Károlynak e tekintetben tett eddigi fáradozásai általán méltányoltatnak, s alig van még egy valaki Brassóban, a ki ama cikkekben közreadott nézetet osztaná.” És hát mit akar e szerint az a brassói lap, midőn nem csak a hazai, hanem specialiter brassói legfőbb érdek elleni áskálódások közlönyévé teszi magát? Bizony sok metamorphosismen megy át még ez a „Kronstädter Ztg.” is.

— Grof Crenneville althgy és erdélyi kormányzó ő nmlga f. hó 17-én Bécsbe utazott.

— Brassóban a magyarországi szükülködők és a Gablenz-alapítvány javára a színházban f. hó 17-én zeneestély rendeztetett.

— A „Pesti Hírnök” felhívja a hazafiakat, hogy — vállaljanak hivatalokat.

— A „Wanderer” egyik pesti levelezője felel, hogy f. hó 14-én a budai népszínházban, az „Ördög pilulái” előadása alkalmával, a karzatról néhányan lekiálták: „Eljen Kossuth!” „Eljen Garibaldi!” — de a nagy számmal egybegyűlt közönség a legkevésbé sem figyelt e kiáltásokra.

— Lemberg-ből folyó hó 6-dikáról írják a „Wanderer”-nek: Egy sütnél véghez vitt rendőri házmotázás folytán nagyobb társulat fogott el, melyet éppen tanácskozáson kaptak rajta. A tagok részint a polgári rendhez tartoznak, részint különös küldetéssel megbízva látogattak meg Lemberget. Az itt tett nyomozások alapján Wild könyvkereskedő nejjével szintén tegnap elfogattak, 16 fiatal ember, kik több vendéglőkben lettek elfogva, azonnal a katonasághoz soroztattak. De nem csak a középosztályról, az aristocratiáról is egyre folynak a bázmotázások és kevés család van, melyet ilyenmő látogatás meg nem lehet volna. A motázásokat kisebb-nagyobb siker szokta követni. A legutóbbi napokban több hülgys is elfogott. Hogy Lengyelországban sok nő is foglalkozik a politikával és

sokszor kitűnő, befolyásosabb szerepet is vállal el, tudva levő tény. („P. H.”)

— A bécsi „Presse” írja mart. 16-káról: „Titokteljes külön vonat. Ma este kevéssel 9 óra előtt az éjszakai vasut pályaudvarra Pestről egy külön vonat érkezett, mely rövid ideig ott tartózkodván, az összekötő vasuton tovább ment, mint monák, Baden felé. Ki volt ezen titokteljes külön vonaton? tudósítónk nem tudja megmondani, azt teszi azonban még hozzá, hogy a vonatot a pályaudvarban Albrecht főherceg várta.”

— A bikaviadalok, melyek eddig Spanyolországban voltak szokásban, nálunk is kezdenek divatba jöni. A mint a „V. U.”-t tudósítják, a sztrimbulyi erdőszeti hivatalnál két hivataloslag minap egy harmadfél éves erős bikával viaskodott meg külön-külön, s a hatalmas állatot mindketten legyőzték. Igaz, hogy viadal közben felsérűhájok darabokra szakadt, s testükön is pár apró sebet kaptak, de saját nyilatkozatuk szerint, nemcsak ezzel a bikával, hanem sokkal erősebbel is, bár mikor másszor is megvinni készek.

Nemzeti színház. Péntek, mart. 18-án és szombat, mart. 19-én fölemelt helyárrakkal: „Orpheus az alvilágban.” Látványos vig operette 4 felv., irta Cremieux H., zenéjét Offenbach. Már néhány héttel ezelőtt hirdette volt e operette, alig vártuk, hogy láthassuk, s első adatása alkalmával elég szép számú közönség gyűlt össze, a fölemelt helyárrak dacára; s valóban már kezdetben az operette nyitánya meglepett, s az egész darabon keresztül minden dal tapsokkal volt fogadva; oly kedves fűlbemásozó dallamok vannak benne, éppen mint „Dunán”-ban, s egyáltalában az egész mintegy képe, hasonmás Offenbach természetes, mindig vig kedélyének; a zene tehát a várakozást kielégítette; látványosságokban sem volt fogyatkozás; hanem az operette szövege egy oly nagy semmisség, hogy megbocsáthatatlan bűn volt ezen szép zenét erre a szövegre felröndálni; ámbár bizonyos köröket igen jól parodizál, mindazonáltal ha valami „Dunán”-féle rézöntöz nemzedék, egy szóval a közéletből merített tárgy lett volna szövege ez operettnak, nagyobb lett volna hatása is és a mi a legfőbb — publicuma ismert másodszori előadás alkalmával csak kevés számú közönség volt. — A mi az előadást illeti: ez elég sikerültnek mondható; a szerepek jó kezekben voltak. Legjobb alak volt a Plutó mindenesse Stix, kit Albisi igen jól alakított. Szabó Pepi (Euridyce) is tetszett.

r—s.

POLITIKAI HIREK.

Angolország. London, mart. 17. Az alsóház mai ülésében Palmerston lord ekép nyilatkozott: A kormány, a mint tudva van, Ausztriától és Poroszországtól beleegyező választ kapott az értekezletre nézve; most várja Dánia hivatalos választ. A lordnak alapos oka van remélni és hinni, hogy Dánia is bele fog egyezni az értekezletbe (E szerint a „Gen. Corr.” közlemény, mely szerint Dánia is már beleegyezett volna, el volt sietve, a mint alább közlendő tudósításokból is kitetszik).

A „Daily News” jó forrásból értesül, hogy Koburg herceg Párisba menetelének célja tökéletesen megírsult. A herceg Augustenburg herceg ügyének akarta megnyerni a császár pártfogását. III. Napoleon azonban Németországot illetőleg igen békésen nyilatkozott ugyan, de Augustenburg herceg igényeit nem akarja támogatni.

A „Morn. Post” a dán ügyben ezt írja: „Dánia választás csak a jövő hétre várják. Nem bizonyos, hogy a válasz kedvező leend. Késégkivül valószínűbb, hogy Dánia az értekezletet elvileg elfogadandja; azonban az is nagyon valószínű, hogy ez az elfogadás oly feltételekhez lesz kötve (közöttük a fegyverszünethez), a melyhez a német hatalmak nem fognak csatlakozni akarni.”

Franciaország. Páris, mart. 16. A „Pays” írja, hogy Anglia egy új fegyverszüneti és értekezleti javaslattal lépett fel, a melynek alapja a következő volna: A hadviselőfelek választhatnak egy, mostani hadállásuk kölcsönös megtartása mellett, vagy pedig egy olyan fegyverszünet között, mely szerint az osztrák-porosz hadsereg Jütlandot, Dánia pedig Schleswiget minden hozzátartozó részekkel együtt kitűrténé. A javaslat, ugy látszik, az utóbbi osztrák-porosz előterjesztések alapján keletkezett, miután azoknak teljesen összhangzik.

Az „Indep. B.”-nek egy párisi mart. 14-i tudósítása szerint, a császár, Ferdinand Miksa főhercegtől elválása alkalmával azt a biztosító nyilatkozatot tette, hogy ez évben nem fog európai háború kitűnni; legalább Franciaország kezdeményezésére nem. E nyilatkozat zálogánul tekinti a tudósító Koburg herceg párisi utjának sikertelenségét is.

Drouin de Lhuys ur, a dán ügyben, febr. 27-ől következő tartalmú körlevelet intézett Franciaországot diplomatiai ügykeihez:

„Uram! Ön bizonyosan értesült arról, hogy az angol kormány legközelebb Bécs s Berlinben egy oly értekezlet iránt tett javaslatot, a mely tőlönt össze fogna űlni ama rendezkedésekről való tanácskozás végét, a melyek alkalmassá lennének, a két német nagyhatalmasság s Dánia közt a békét helyreállítani. Hasonló nyilatkozatok mentek Kopenhágába is. A brit kabinet véleménye szerint az értekezlet ülésezhetne a nélkül, hogy az ellenségeskedések megszűnjének. Ha a hadfolytatók csatlakoznának e javaslathoz, a királynő kormánya Francia-, Orosz- és Svédországot, valamint a német szövetséget arra fogná fűl-hívni, hogy tőlönt meghatalmazottakat ne vezzenek ki.

Okaink vannak azt vélni, hogy a bécsi s berlini kabinetek hajlandók, beleegyezésüket adni e tanácskozás eszméjéhez.

Ezenkívül tudni hiszik, hogy az ausztriai udvar az 1852-ki szerződést folyvást egy tekintet, mint a melynek az új rendelkezések alapjául kell szolgálni. A dán monarchia ép-ségeket elvett föntartotta a két német udvar január 31-ki ugyanazonos nyilatkozatában, s az ausztriai kabinet formaszertü biztosításai szerint, ez az elv Európa oltalma alá marad helyezve. Az ellenségeskedések nem érvénytelenítettek oly kötményeket, a melyek Ausztriát s Poroszországot nem csak Dánia, hanem több más hatalmak irányában is kötelezik.

Austria saját cselekvési szabadságát csupán amaz egyezkedésre vonatkozólag veszi igénybe, a mely 1851—52-ben Németország s Dánia közt, a hercegségeknek a monarchiában való állása, s a Holstein és Schleswig közt bajdan létezett viszonyok iránt keletkezett. Nincs okunk azt tenni föl, hogy a porosz kabinet néze:módja különböző lenne; azonban még nem tudhatni, hogy a dán kormány s a német szövetség minő fogadásban részesiten-dik Angolország javaslatát.

Dánia, a mennyire hajlamáról előre ítélet lehet hozni, ugy látszik, minden alkudozást megelőzőleg, fegyverszünet kötését akarja kívánni s föl, hogy ez az ország a fegyverszünet megtagadásában a német hatalmak részéről azt a szándékot látna, hogy az ő se-rege megsemmisítésére töreksszenek, a béke feltételeinek súlyosbítása végett. Másrésről a német-szövetség oly álláspontira helyezte magát, a mely különbözik Austria- s Poroszországtól.

A szövetség-gyűlés nem vett részt a londoni szerződésben, s nem ismeri el annak érvényét. Előtte éppen most bizottmányainak egy oly jelentése fekszik, a mely a dán monarchia épségével ellenkező következtetéseket formuláz. Ezért még most nehéz előrelátni, hogy valjon az angol kormány javaslatát Frankfurt s Kopenhágában el fogják-e fogadni.

Nekünk részünkről eddig nem volt alkalmunk nyilatkozni. Az angol kabinet csak akkor fog a semleges hatalmakhoz fordulni, miután a hadfolytatók beleegyezését kinyerté. Ezért nem volt alkalmunk annak lépéseiből csatlakozni, mint ennek hire szárnyalt; azonban sajnálattal láttuk kitörni e háborút, s hiszen a bennünk vezérő elvekhöz, szerencsének tartandjuk, mindazokat a törekvéseket támogatni, a melyek annak végének siet-tetése végett történhetnének.

Ha ama csatlakozások, miket ő brit fel-sége kormányja megnyerni óhaj, megengedik, hogy élénk terjeszse a hirdett javaslatot, készeknek találand bennünket, minden komoly pacificatiói kísérletben résztvenni. Fogadják stb.”

A „Temps” következő szavakban jelzi Ferdinand Miksa főherceg trónra léptét: „Miksa főherceg, vagy is inkább császár határozottan el fog menni Mexikoba. Ha a tudósításoknak hinni lehet, elutazása előtt minden nagyobb és kisebb nehézség kilón egyen-lítve. Minden a legjobb uton van s a pessimistáknak nincs mit tenniük, mint nyugodtan bevárni e kiegyenlítés eredményét. Szabad, ha tetszik, arra emlékeznők, hogy nem mind arany, a mi fénylik még a potosii bányákban is, és hogy sokkal könnyebb szerződéseket kötni, mint teljesíteni is.”

A mexikói kölcsönügyletet Rothschild, Baring és Hottinger tűzsérek véglegesen elvállalták.

Mexikói tudósítások szerint, az a hír, hogy Miksa főherceg a császári koronát végleg elfogadta, ott a fővárosban rendkívül öröndetes benyomást tett. Minden ablakból az egyesültek zászlói lobogtak. A mexikói érsek a guadalajari és potosii püspökök segédlete mellett, innepélyes Te deum-ot tartott, a melyen az ideiglenes kormány tagjai s a francia hadsereg fő- és alsóbb tisztjei is jelen voltak. A templom pompáson fel volt ékesítve; a mexikói csapatok sorfalat képeztek, a francia tüzsérek pedig 101 üdvölvést tett I. Miksa császár tiszteletére. Azonnal hozzá kezdtek az új császár pár elfogadására való készülö-

déshez. Ékítik az alkirályok palotáját, valamint a Montezuma-kastélyt is Chapultepec-ben, amely egy mélyen elcsúszott erdőben fekszik, a hol a legnagyobb előfák vannak, a melyeket a világ eddig nem ismer. Nyári lakul Buena Vista kéjkastélyt is szereltek, pompás kertjeivel, a hol Forey tábornagy lakott. Juarezról bizonyosnak mondják, hogy elmenekült az egyesült államokba; de hogy a diktatortól letette volna, még kétséges.

Párisból való elutazása előtt a főherceg Napoleont császárnak egy Franciaország és Mexikó között megkötendő kereskedelmi szerződés pontjait is megállapították, a melynek érvényesítése a trónra lépés után fog megtörténni. E szerződés a franciaikat minden más nemzetbeli kereskedők felett kiváló kedvezményben részesíti. A császár a becsületrend nagy szalagjával díszítette fel a főherceget.

A császár élete ellen egy újabb merénylet hírére rebegtek. A mint az „Indep. B.”-nek írják, három császári szolgát fogtak el a tuileriakban, a kiket e súlyos vád terhel.

Olaszország. Turin, mart. 13. A turini kormány oly nagy erélyvel és gyorsasággal folytatja hadi készülteit, mintha egy ellenük kiütendő háború előestéjén állana. A hadügyminiszter táviratilag intézett parancsot az anconai hadparancsnokhoz, hogy Anconában a helyőrséget egészen nemzetőrré bizva, összes hadesapataival, a melyek két egész gyalogdandártól, két tábori útegből és két lovas hadosztályból állanak, induljon Fermo és Loreto felé s Recanatitól Osimoig lépészetesen állítsa fel seregét. Ugyan oda van rendelve a 13. 14. és 42. gyalogezred is. Mindenki feszülten várja, mit akar a kormány ennyi haderőnek a római és nápolyi határszélre való összpontosításával. Némelyek azt hiszik, hogy ez előkészület, a franciaival egyetértve, Róma elfoglalására; mások meg abban a véleményben vannak, hogy Garibaldi ismét nem jöbön mesterkedik s a kormány készen akar lenni egy újabb kísérlet esetére. Annyit bizonyosnak mondanak, hogy Nápolyban és Boszanában erős szabad csapatok alakultak, a melyek az egyházi határszél közelében állomásoznak. Az a hír pe-

dig, hogy Garibaldi véletlen eltűnése után ismét visszatért volna Caprerába, újabb tudósítások szerint merőben alaptalan.

Bécsi lapok következő tudósítást közölnek Milanból: Azon ürtgy alatt, hogy mig az osztrákok a várnégyszög birtokában vannak, Olaszország határszélei és városai ki vannak téve a megtámadásnak, a turini kormány meghatározta, hogy biztosítsa az országot az osztrákoknak, a Pó vizén Párma és Modena közötti átkelhetése ellen s az összeköttetést Bologna és Piacenza között elvágja. Cialdini tábornokot Turinba hívták haditanácsba, a melyben el lön határozta, hogy két hadtestet szerveznek, egyiket a Mincio, a másikat a Pó-vonalra, amatt Durando, ezt Cialdini főparancsnoksága alatt. A két hadtest összesen mintegy 50,000 emberből fogna állani.

Római, e hó 12-ről szóló tudósítások a francia és pápai katonaság közt történt újabb verekedésről tesznek említést. Ejeléknél erős őrsapatok czírkálnak az utcákon.

A pápa nem szenved ugyan komoly betegségekben, de nagyon távol van attól, hogy egészen jól legyen. Az orvosok azt tanácsolták ő szentségének, hogy óvja magát minden elfáradástól. Az „Armonia” szerint a bibornokok tanácskoztak felette, nem lenne-e ezülszert IX. Pius halála esetében francziát választani pápának, s ezáltal erkölcsileg kényszeríteni Napoleont császárt a szent székől elvett tartományok visszaadására.

Németország. Berlin, mart. 17. A „N. D. A. Ztg.” azt írja, hogy Berlinben semmit sem tudnak arról, hogy Dánia kijelentette az értekezleti tervhez csatlakozását, s hogy fegyverszünetet ajánlott volna.

Maga a „Gen. Corr.” mart. 17-i számában, akkép igazítja ki 16-i tudósítását, hogy a fegyverszünet kérdéséről illető jelentésének egy a dán kormány által az osztrák-porosz ajánlatokra adott válasz iránti jelentés szolgált alapul. E válasz azonban nem tartalmazza az osztrák-porosz ajánlatok feltétlen elfogadását.

A „Frankf. Postz.”-g. szerint, a mely kéli, hogy Dánia a fegyverszünetet elfogadta volna, a bécsi és berlini kabinet csak annyit tud, hogy Dánia kész az uti possidetis elfogadá-

sára, a tengerészeti pont iránti alkudozás fenntartása mellett. Azonban a nagyhatalmak javaslatai csak úgy, a mint fel vannak téve, egészen fogadhatók, vagy vethetők el.

Egy frankfurti, mart. 17-i távirat szerint az a hír terjedt volt el, hogy Augustenburi Frigyes herceg székhűdés következtében hirtelen meghalt. Kieiből azonban ugyanazon napról jelentik, hogy az említett hír merőben légből kapott; a herceg legjobb egészségnek örvend.

A német-dán csatateréről. A porosz főhadiszállásról 17-ről jelentik: A dánok által Rackebüll felé eszközölt kirohanást a Goeben-dandár visszaverte. A Röder- és Cansteindandárok, a 3-dik vadász-zászlóaljjal megvették keleti és nyugati Dülppelt. A poroszok vesztesége 100 embernél kevesebb, a dánok igen vitézül harezoltak, mindamellett 300 foglyot vesztek.

E hó 17-én élénk tengeri ütközet is volt porosz és dán hajók között, a mely ütközet, a Stralsunder Ztg. szerint a poroszok felbészakították, a midőn látták, hogy a dánok két hajó erősítést kaptak. A „Nympha” és „Arcona” corvettek Schwinemündebe mentek. E két hajó összes vesztesége 5 halott és 9 sebesült. A dán hajóhad 18-án Mönbe evezett.

A „Patrie”-nak mart. 14-ről kelt hamburgi sürgönye szerint egy hadi tanácsban, a melyben Wrangel tábornagy, Gablenz altábornagy és 5 porosz királyi herceg is jelen voltak, kimondták, hogy a düppeli és fridericiai erődket lehetetlen rohammal megvenni, hanem csak szabályszerű ostrom által.

Norvégia. Christiania, mart. 15. A storting ma egybegyűlt. A trónbeszédben a király minden eshetőségekre nézve eselsévi szabadságot kíván; ennél fogva engedélyt kér arra, hogy a seregredek és a hadihajók Dánia segítségére használhassa, annak jelenlegi háborújában, ha szükség lenne rá. 800,000 species-tallért kér.

Amerika. Uj-York, febr. 28. Az unionisták Floridában, Sondernson közelében, nagy veszteséget szenvedtek. A kormány titokban tartja a harc részleteit. Az unionisták vesz-

tesége 1000 emberre menné, 5 ágyúval. Jacksonvillebe vonultak vissza. Grant, Daltonnal a separatistákat szemben találván, Tunnell-Hillbe vonult vissza. Az unionisták Selma városát, Alabamában, elfoglalták. Walter tábornok jelenti, hogy a Memphisből, Sherman támogatása végett kiindult szövetségi lovas hadtestnek fontos csatája volt a separatistákkal Westpointnél, s hogy az kénytelen volt nagy veszteséggel visszavonulni.

Ujabbak. Dresda, mart. 18. A „Dres. Journ.” egy londoni táviratát közöl, a mely szerint Dánia elfogadja az értekezletet, fegyverszünet nélkül, az 1851- és 52-i egyezmények alapján. Franciaország a mellett van hogy az értekezleten a német szövetség is képviselve legyen.

— Flensburg, mart. 18. A düppeli sáncok ellen ismét elkezdődött a tüzelés. Ide rendkívül erős ágyúzás hallzik.

— Páris, mart. 18. A „Pays” jelenti, hogy a sz. pétervári svéd követ tudósítása szerint, Svédország megkezdte a hadi készülődését. A „France” azt írja, hogy Dánia elfogadja az értekezletet, ha a schleswigi és holsteini kérdést elkülönítve fogják tárgyalni s az ellenségeskedés nem lesz megszüntetve.

— London, mart. 18. A „Daily News” szerint Dánia elfogadja az értekezletet az 1851- és 52-i tárgyalások alapján, s fegyverszünetet nem küld. A f. előhízbán Russel lord kérte Ellenborough lordot, balaszsa el a dántüggyben teendő indítványát. Erős okai vannak reményleni, hogy Dánia elfogadja az értekezletet, s a tudva levő alpokon tegever-zületet jövend létre. Mig az ügy kimenetele bizonytalan, a kérdés vitatása nem kívánatos. Ellenborough beleegyezett az elhalasztásba.

Becsibörze Mártius 21-dikén: Nemzeti kölcsön 80.50. 5% Metalliques 72.40. Bank-részvény 774.— Hitel-részvény 182.60. Váltó Londonra 117.80. Ezüst 117.75. Arany 5.63 1/2. 1860 diki Állam kölcsön 93.45.

Mártius 18-án: Urbéri kárpótlási kötvény Magyarország 74.— Erdélyi 70.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

E hó 30-kan kezdődik a 2 millió 121,300 markából álló legújabb nagy pénzsorolásának huzása, melyben csak nyeremények (nyerő számok) huzatnak.

Biztosítva van szabad Hamburg városa által.

Egy egész eredeti államsorsjegy ára	4 frt o. é.
Egy fél	2 frt o. é.
Két negyed	2 frt o. é.
Négy nyolcad	2 frt o. é.

17,300 nyeremény között vannak főnyeremények: 200,000, 100,000, 50,000, 30,000, 20,000, 15,000, 7 szer: 10,000, 8,000, 6,000, 2 er: 5,000, 3 or: 4,000, 13-or: 3,000, 53-or: 2,000, 6-or: 1,500, 6-or: 1,200, 106-or: 1,000, 106-or: 500, 6-or: 300, 106-szor: 200 sat.

A legnagyobb nyeremények folytonos kifizetése által eléggé ismeretes váltóügym változatlanul s mindig igaznak marad.

ISTEN ÁLDÁSA COHNAL!

A külmegrendeléseket pénzküldés mellett mindenféle papírpénz-nemekben vagy szabad markákban magam teljesítem gyorsan és titokba tartva a legtovábbi vidékekre; a hivatalos sorshúzási jegyzéket a nyeremény összeggel együtt mindjárt a huzás után küldöm szét.

Laz. Sams. Cohn. hamburgi bankár.

(70) 22/3 (2—4)

Árverési hirdetmény.

A néhai gróf Kemény Sámuel hagyatéki tömegéhez tartozó, Tordamegyében kebelezett gerendi fő jószág a hozzá tartozókkal együtt, ugyazintén Középszolnokmegye kebelezett girókuti fő jószág a hozzá tartozókkal együtt, jövő april hó 7-én és következő napokon ns Kolozsmegye törvényszékénél tartandó árverezés útján; folyó év april 24-étől kezdődő hat egymásután következő évre haszonbérbe adandó. Bérleti kívánók addig is az árverezési feltételeket a hivatalos órákon megtekinthetik Kolozsmegye törvényszékénél, vagy pedig azokon kívül a tömeg gondnoknál. — Kolozsvárt, mart. 21-én, 1864.

PÓCH JÓZSEF, tömeg-gondnok.

Haszonbéri hirdetmény.

A gróf Toldalagi-féle koronkai, szt. demeteri, mojsói jószágok és a korondi fürdő a hozzátartozó falusi birtokkal és koresma-joggal együtt folyó év Szent György napjától vagy aprilise 24-kétől kezdve 6 évre haszonbérbe adandók levén, a haszonbér feltételek iránt értekezhetni személyesen vagy bérmentes levél által Pávay Vajna Elek felhatalmazott Maros-Vásárhelyt.

Árverezési hirdetmény.

A néhai gróf Kemény Sámuel hagyatéki tömegéhez tartozó ns. Dobokamegyébe kebelezett nagy-sajói fő jószág- a hozzátartozókkal együtt; Kolozsmegye törvényszékének 3856 1863. sz. alatt kelt végzésénél fogva folyó év aprilis 24-től kezdődő hat egymásután következő évre jövő april hó 6-kan Kolozsmegye törvényszékénél tartandó árverezés útján haszonbérbe adandó. Bérleti kívánók az árverezési feltételeket bármikor a hivatalos órákon megtekinthetik Kolozsmegye törvényszékénél, vagy a tömeggondnoknál. Kolozsvárt, martius 16 án 1864.

Póch József, tömeg-gondnok.

Haszonbéri hirdetmény.

Kovácsnán, a községet illető és a vállalkozó által újkabba hozandó gyógy-források hosszabb időre haszonbérbe adandók. A vállalkozni kívánók f. 1864-dik évi aprilis 1-éig a fürdő-bizottmány- vagy pedig az előjáróság előtt jelentkezzenek, hol egyszersmind a bérleti feltételek is megtekinthetők. Kovácsnán, 1864. martius 8-án, a fürdőbizottmány.

Kiadó szállás.

A Fröhlich-ház első emeletén 3 szoba egy utcára kiadó; értekezhetni a tulajdonosnál vagy Demjén L. könyvkereskedésében.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

(71)

ADRIAI BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

Az adriai biztosító társaságnak Erdély megyei- és székelyszékeire kiterjedő főügynökségét átvállalván, van szerencsém ezennel tudatni, miszerint működésemet egy a tűz, mint az emberéletre biztosítás minden ágazataiban (halálesetre vagy bizonyos kitűzött kor elérkezével kifizetendő, kihalásaira vagy katonaváltásra szánt tőke biztosítás, két egyének kölcsönös biztosítása egymás részére, azonnal megkezdődő életjáradék- k vagy később életbe lépő nyugdíjak biztosítása stb.) immár megkezdtem, az illető évszak beálltával pedig a jégbiztosítási ágazatra is kiterjeszkedem s bátor vagyok a biztosító t. közönséget, intézetem huszan hat éves fennállására, ez idő alatt közel tizenkét millió forintba emelkedett biztosítási alapjára, továbbá díjtételeinek lehető legjutányosabbra szabása mellett is a kártérítéseknek követett becsületes és pontos eljárással vonatkozással nálam Kolozsvárt, bel-monostor utcában br. Apór házban létező irodában, avagy alább elősorolt t. ügynökeimmél eszközözendő biztosítások közlésére felhívni.

Eddigélé felállított vidéki ügynökeim:

Gyergyó-Alfaluban	Zakariás Gerő ur,	Peerban	Kaszó József ur
Baróthon	Bräver Antal	Rettegen	Gergely Károly
Bethlen'en	Gajzágó László	Magy.-Nagy-Somboron	Püspöky Mihály
Bonczhidán	Nagy Elek	Nagy-Somkuten	Grommer Ferenc
Brassóban	Czimmer József	Szilágy-Somlyón	Ruska Ignác
Szi ágy-Csebben	Fülöp Áron	Erdő-Szent-Györgyön	Ludwig Albert
Dézsen	Peiele Otto	Sepsi-Szt.-Györgyön	Vitályos Béla
Gyergyó-Ditróban	Simon Imre	Dieső-Szt.-Mártonban	Rédiger Árpád
Bánffy-Hunyadon	Péter József	Gyergyó-Szt.-Miklóson	Vakár Kristóf
Nagy-Kászonban	Csűrös Antal	Csik-Szeredában	Göszy Béla
Székelv-Kereszturon	Lakatos Sándor	Tasnádon	Dondon Elek
Oláh-Kocsárdon	Farnos Elek		Schwartz János
Kolozsvárt	Varga Lajos		Pánczél Imre
	Kohn Sándor		Székelv-Udvarelyt.
Kovácsnán	Gazda Károly		Macza György
Krasznán	Stefanovics Todor		Kézdi-Vásárhelyt.
Magyar-Láposon	Szász Dániel		Szabó Dániel
Maros-Ludason	Hancz Pál		Maros-Vásárhelyt.
Parajdon	Hafner János		Richtzeit testvér urak,
			Zilabon
			Kovács János ur,
			Zsibón
			G. ürfly Ignác ur.

Kolozsvárt, 1864, martius havában.

Az adriai biztosító társaság főügynöke GÁMÁN ZSIGMOND.

(68)

Folyó 1864-dik év aprilis 1-ső napján történik a milanói állam-nyeremény sorshúzása. Főnyeremények: 100,000, 80,000, 70,000, 60,000, 50,000, 45,000, 40,000, 10,000, 5,000, 4,000, 3,000, 1,000 sat, melyek a sorshúzás után ezüstpénzben kifizetnek.

Az egész nyeremény-összeg teszen 400,000 forintot.

Egy sorsjegy ára csak 2 fr. Hatnak az ára 10 fr. Tizennégynék 20 fr o. ért. Mivel a részvét ezen szolid s nagy számú nyereményekkel ellátott sorshúzásokban előreláthatólag ismét, mint ez előtt, igen jelentékeny leend, az összeg mellékése mellett megrendelések minél előbb és egyenesen az alóli bankházhoz küldendők.

Br. Schottenfels

majnai Frankfurban.

A nyeremény-jegyzék minden résztvevőnek a sorshúzás után mindjárt bérmentesen elküldetik.

(69)

Vetnivaló tavasz-repcze és gumborka, vékája 3 forint, valamint francia lucerna, lóher és burgundi répa kapható Kolozsvárt, TAUFER FERENCZ mag- és fűszer kereskedésében.

(2—3)